No. 85. 1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 17 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigtmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

— De volksoptelling door den paus bevolen, is thans geëindigd, en brengt het getal inwoners der kerkelijke staten op 2,732,163, waarvan 283,456 voor Rome en deszelfs gebied.

ENGELAND.

LONDEN, den 11. Julij. Woensdag namiddag had in de loodmijn bij Truro, bij een geweldig onweder, het ongeluk plaats dat de stroomen waters in de mijn stortten, met dat gevolg, dat dezelve gedeeltelijk overstroomde. Vele werklieden zijn behouden uit de mijn gekomen, doch 43 personen zijn er verdronken.

— Amerikaansche bladen, welke, gelijk bekend is, door eene ongeloofelijke waarheidsliefde uitmunten, gewagen van eene nieuwe uitvinding, om de jicht te verdrijven. De jichtigen zet eenen hoed op, die met koper gevoerd is, en trekt een paar met zink gevoerde laarzen aan, welke tevens met verdund zwavelzuur gevuld en door eenen metalen draad, die langs den naad van het niet te noemen kleedingstuk loopt, met het koper van den hoed in verband gebragt wordt. Naauwelijks is dit geschied, of den jichtigen, gedreven door de ontwikkelde kracht van het galvanismus, snelt ijlings voort, over heg en steg, door dik en dun, tot dat na eenen loop van 100 à 150 mijlen, het zwavelzuur uitgeput is en hij tot rust komt, om het berigt naar huis te zenden, dat hij geheel van de jicht genezen is. De Amerikaansche bladen raden eenieder aan, die het niet gelooven wil, dit middel aan zich zelf te beproeven.

— In den nacht van den 12 Junij heeft andermaal een vreesselijke ramp de stad Quebec getroffen. In een gebouw, waar zekere heer *Harrison* diorama's vertoonde, is plotseling brand ontstaan, en heeft zich zoo snel uitgebreid, dat de meeste aanschouwers zich niet redden konden; er zouden minstens zes en veertig menschen in de vlammen of het gedrang omgekomen zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12. Julij. Zoodra de koning het ongeluk op den Noorder-spoorweg vernam, zond hij om den generaal *de Rumigny*, die hem verslag van het ongeluk heeft gegeven. Van de 26 rijtuigen zijn er 13 in de veenplas gestort, die aldaar 3 ellen diepte heeft, als 2 goederenwagens, 1 van de messageries *Lafitte*, 2 rijtuigen van de 1e kl., 2 van de 2e en 2 van de 3e klasse, 1 postchais en 3 diligences. Acht rijtuigen zijn verbrijzeld, alsmede de postchais waarin de generaal *Oudinot* zat met zijn aide de camp. De generaal heeft geen letsel bekomen, doch zijn aide de camp, de kapitein *Deguilly*, is zoodanig gewond, dat hij nog in groot gevaar verkeert. Tot dus verre zijn er 14 dooden en 10 gewonden, van welke er twee zich nog in gevaarlijken toestand bevinden. De waggon met remplaçanten is nog niet opgehaald. — Veel opzien heeft het berigt gebaard, hetwelk de *Gazette des Tribunaux* heeft medegedeeld, en aldus luidt: « Wij moeten deze zonderlinge omstandigheid mededeelen, dat Woensdag, te 3 ure, op de beurs te Parijs het gerucht was verspreid, dat ten gevolge van eene instorting bij Arras er een groot ongeluk op den Noorderspoorweg was gebeurd, waarbij verscheidene personen waren omgekomen. Deze tijding werd verspreid juist op hetzelfde oogenblik, dat het schrikkelijk onheil werkelijk plaats had. Het schijnt, dat de justitie een onderzoek dienaangaande zal instellen, om tot de bron dezer onverklaarbare geruchten te geraken."

MOORDERIJ GEPLEEGD OP DE EUROPEANEN TE MADAGASCAR.
Eene bijzondere correspondentie heeft te Parijs de ijsselijke tijding aangebragt van eene vermoording te Madagascar, door de Hovas begaan op de franschen, engelschen en de inlandsche partijgangers van onze beheersching. De pen weigert de beschrijving van de omstandigheden, der aan den dag gelegde wreedheid en oneerbaarheid. Het gevecht of liever de moord is opgevolgd geworden door eene slemppartij, waarin de moordenaars, in hunne dronkenschap, de tooneelen hunner bloedige uitvoeringen voortgezet hebben. Onder de menigte dier barbaarsche wreedheden, zullen wij het lijden aanhalen van een soldaat, die met een heldhaftige standvastigheid, zijn martelaarschap ondergaan heeft.

« Gedurende de strijd, had een ongelukkige soldaat, die ernstig gewond was, zich in de struiken geworpen, nabij eene kleine batterij, en bleef daar verborgen. Van de plaats waar hij zich bevond kon hij de martelingen zien, die zijne kameraden moesten verduren; ook hij verdroeg 48 uren de hevige pijnen van zijne wonde en van den dorst.

« Eindelijk, het niet meer kunnende uithouden, en wanende dat, daar het gevecht geëindigd was, men hem genade zoude schenken en een gekwetste sparen, trad hij uit de struiken, en begaf zich in het midden der huilende Hovas, hun zijne wonde toonende zijn geweer en schako aanbieden en een weinig water verzoekende om zijnen dorst te lesschen.

« Het opperhoofd *Massoumana* vaardigde iemand af die de zaak aan den gouverneur ging berigten, en verbeidde inmiddels zijne bevelen. *Razakafidy* gaf last den soldaat ter dood te brengen. De Hovas hebben hem geheel naakt ten toon gesteld; vervolgens wapenden zich vijf of zes officieren, die, zich in het midden der menigte, in eenen cirkel bevonden, met hunne messen, en bragten hem in de gevoeligste deelen van ligchaams wonden toe.

« De soldaat, die op dat oogenblik op den grond had uitgestrekt gelegen, rigtte zich toen op, als om hunne wonden te ontvangen, en hij scheen onlijdelijk te wezen. Op zijn ligchaam zag men de nog versche teekenen van vijf of zes steken, welke hij in het gevecht had ontvangen, en het bloed stroomde uit de wonden, die men hem toebragt. Een doodsche bleekte was op zijn gelaat verspreid, maar toch behield hetzelve een trek van verachting voor zijne pijnigers.

« Rondom hem werden nu eens luide kreten aangeheven, dan heerschte weêr een doodsch zwijgen, welk het barbaarsch gehuil evenwel telkens spoedig verbrak. Ziende dat de engelschman hunne steken trotseerde, hieven de monsters zijne armen omhoog en begonnen zijne nagels af te rukken; bij het ze begaan; maar na een oogenblik bezweek hij onder de pijn en sloot de oogen. Men ging voort tot den tienden vinger. Vervolgens sneed men hem stukken vleesch uit zijn ligchaam, of beter gezegd, men sneed hem in brokken. De lijder liet toen een doodsreutel hooren. Toen gaf men hem een steek met eene werpspies in het hart; men sneed hem het hoofd af, en men stak hetzelve met daverend vreugdegejuich op eenen stok."

De moorderij, waarvan deze verschrikkelijke daadzaak slechts eene episode is, schijnt een begin genomen te hebben, op het vernemen van het door ons gouvernement genomen besluit, om geene expeditie tegen Madagascar te bewerkstelligen. De zekerheid van straffeloosheid, en het gerucht onzer nederlaag voor Tamtave, zijn zeker de drijfveeren geweest van de woede der Hovas. Maar indien het gemakkelijk valt de wreedheid van eenige wilden te verklaren, hoe is het mogelijk de zorgeloosheid te verontschuldiggen, welke het ministerie door de dwaling van eenige afgevaardigden, aan den dag gelegd heeft, om te Madagascar den miskenden eerbied onzer heerschappij niet te herstellen?

BELGIE.

BRUSSEL, den 12. julij. Bij nader onderzoek is gebleken, dat de berigten omtrent het ongeluk, den 8 dezer op de noordelijke spoorweglinie nabij Roeux voorgevallen, zeer overdreven zijn geweest. Ook heeft men nog verhaald, dat vijf en veertig lotelingen allen, slechts twee uitgezonderd, in een wagen zouden zijn omgekomen; verder heeft men gesproken van jongelieden, die een reistogtje gingen maken, van welke elf het leven zouden hebben verloren: deze geruchten blijken thans allen ongegrond te zijn, daar in het geheel vijftien lijken zijn gevonden, waarbij zich twee conducteurs van den spoorweg, een officier van gezondheid, twee lotelingen, vijf vrouwen en drie kinderen bevonden. Verscheiden gewonden worden nog te Roeux verpleegd.

Omtrent de oorzaak van deze ramp is men het niet eens; er zijn ketens gebroken en rails verbrijzeld, maar men zal nooit met zekerheid kunnen zeggen: de keten is eerder dan de rail gebroken, of de rail is eerder dan de keten verbrijzeld. Eene juiste opgave van de oorzaak zal dus niet wel mogelijk zijn. Een dagblad dezer hoofdstad laat zich hierover dus uit: « De trein was aanzienlijk groot; ongetwijfeld een weinig al te groot voor een weg, op welken op verscheiden punten, en vooral te Roeux, vele opgeworpen gronden zijn. Is een trein van acht en twintig gevulde rijtuigen ook niet te groot, te zwaar geweest voor de keten welke den eersten wagon van den trein aan de twee locomotieven hechtte? Eene keten is goed gesmeed, en kan zonder ongemak eene wigt van twee millioen kilogrammen, welke zij na zich sleept, wederstaan; maar zoo de wigt verdubbeld wordt, kan zij dan denzelfden wederstand bieden?"

— Het gerucht was te Gent in omloop, dat drie opkoopers dezer dagen in de omstreken van Dendermonde zijn aangehouden, als zijnde beschuldigd van over een veld aardappelen een bijtend nat te hebben gesproeid, met inzigt om de plant te doen versterven. Deze misdadige aanslag, indien hij werkelijk bestaat, zoude strengelijk moeten gestraft worden.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 16. Julij. Met genoegen kunnen wij melden, dat men een aanvang heeft gemaakt met de veldwerken van den Middelburg-Maatrichtschen spoorweg. Men is bezig met het uitbakenen der voornaamste punten van de lijn in onze provincie; gisteren zijn de bakens geplaatst aan den overgang van het Sloe en wij vernemen dat hetzelfde geschiedt aan de Ooster-Schelde bij Bath. De verwezenlijking van de zoo levendig gewenschte onderneming heeft derhalve een begin genomen.

— De Provinciale Staten van Gelderland hebben als leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal herkozen de heeren *C. J. A.* baron *van Nagell tot Ampsen* en jhr. *J. T. H. Nedermeyer* ridder *van Rosenthal.*

— Wij hebben met leedwezen en met bevreemding gezien de houding, welke de regering heeft vermeend te moeten aannemen, tegen het voorstel van den Heer *Beeldsnyder van Voshol*, lid der prov. staten van Utrecht. De Gouverneur is niet alleen gelast dat tegen te werken; hij moest des nools zijne teekening weigeren. — Drijft de regering haar systeem van behoud niet wat te ver? Waarom zoo veel vrees aan den dag gelegd bij een voorstel van openbaarheid der provinciale zittingen? — Zij gaat zeker uit van het denkbeeld dat de eene concessie de andere voortbrengt. Maar dan mogt zij zich ook wel eens voor oogen stellen de oude spreuk: *qui trop embrasse, mal étreint.*

— De *Provinciale Groninger Courant* laat zich over de verkiezing van den heer *Nap*, in plaats van den heer *Wichers*, aldus uit:

« De uitkomst dezer stemming heeft velen verwonderd; ofschoon men de keuze van den heer *Nap* niet misbillijkt, ziet men, echter, vrij algemeen met leedwezen, dat de heer *Wichers* niet herkoren is; die afgevaardigde stond in hooge achting bijna overal, waar men komt, hoort men het betreuren, dat hij, na slechts twee jaren in die betrekking werkzaam geweest te zijn, nu reeds als zoodanig moet aftreden. — Te Onderdendam is de gelegenheid opengesteld, tot deelneming in een plan, om aan Z. W. E. G. een bewijs van hulde en goedkeuring aan te bieden."

In diezelfde courant, vindt men, dienaangaande de volgende aankondiging:

« Ten kantore van den ondergeteekende te Onderdendam is dagelijks gelegenheid tot *deelneming* in het *plan*, om aan den heer *B. Wichers* op den 7. Junij jl. *niet weder gekozen* tot *lid der Staten-Generaal*, een *bewys van hulde en goedkeuring* aan te bieden voor deszelfs gehouden *gedragslyn en ontwikkelde beginselen*, als *lid* dier *Kamer.* Elke *bydrage* is bepaald op 25 cents.

Mr. *A. J. van Royen*,
Advocaat en notaris."

— Wij vernemen, dat de heer *Philippus de Haan*, Tandmeester van Amsterdam, vrijdag en zaturdag te Middelburg nog gratis zal te consuleren zijn over alle monden tandziekte; voorts zou de heer *de Haan* naar het 4e en 5e district dezer provincie vertrekken. Wij wenschen dat deze zeeuwsche reis Z. Ed. niet onvoordeelig mag zijn, vooral daar wij vernemen dat genoemde heer de armen kosteloos behandeld, zonder eenig onderscheid van persoon te maken. Mogelijk dat hij Zeeland dan meermalen zal bezoeken.

— Eene ontzettende ramp heeft eenen belangrijkenden bewoner van het Landbouwkundige Congres getroffen; Hij had in den voorgaanden herfst eenen uitmuntenden voorraad van aardappelen geoogst. De schamele bewoners van het oord zijner woonplaats staarden met gretige blikken op dien schat. Een opkooper van den echten stempel bood hem, zeker met een loffelijk oogmerk, zes gulden voor den zak in massa. Neen! om de Meimaand zullen zij veel meer waard zijn. Hij vermengde zijne aardappelen met kalk, kuilde die in, en dekte ze zorgvuldig voor de vorst, of liever voor de aanranding der honger lijdende menigte. Met de streelendste verwachtingen sloeg hij zijne begeerlijke blikken menigmaal op de aardhoopen, onder welke die schatten als in eene goudmijn bedolven lagen. De Meimaand kwam, de aardappelen bleven nog onaangeroerd; ook de Junijmaand was daar, en nu werd de mijn geopend en de inhoud te koop geveild; maar helaas! het goud was verkalkt en van geene waarde meer.

De naam van zulk een man prijkt met kapitale Letters op de lange lijst van landbouwkundige ijveraars voor de provinciale welvaart.

— Een berigt uit Delft, van den 10 dezer, verzekert, dat de geruchten, als zou de ziekte in de te veld staande aardappelen zich ook in het Westland geopenbaard hebben, geheel ongegrond zijn. Wel wilden sommige landbouwers in die streken, gedurende de afgeloopen week, hier en daar dezelfde teekenen van de ziekte hebben gevonden, welke in het afgeloopen jaar werden opgemerkt, doch was hun later gebleken dat alleen de bladen van sommige planten, het zij door den bliksem, het zij door de groote hitte, verschroeid waren.

MENGELINGEN.

Aanmerkingen betrekkelijk de landverhuizing naar Noord-Amerika.

Sedert de aanmerking over de landverhuizing is het bevestigd, dat wij niet verkeerd geoordeeld hebben over den toestand van vele Christenen. Uit verschillende Provincien van ons Vaderland heeft de ondergeteekende brieven ontvangen met lijsten van menschen, die wenschen te vertrekken. Velen verlangen zoo spoedig mogelijk geplaatst te worden. Wij hebben opgave van eenige Christenen, die vermogen genoeg hebben, om zich zelven met de hunnen te verplaatsen, land aan te koopen en te laten bearbeiden. Wij hebben berigt van sommigen, die de middelen bezitten om zich zelven en de hunnen over te brengen, doch geen vermogen genoeg hebben om genoegzaam land ter bebouwing aan te koopen. Wij hebben van een zeer groot aantal berigt ontvangen, die geheel op kosten van anderen zouden moeten vervoerd worden. Deze behooren grootendeels tot den boerenstand en tot de handwerkers. Van een burgerman hebben wij het aanbod ontvangen eener gift van honderd gulden, ter bevordering der Colonisatie.

» Zoo als dus de zaken op dit oogenblik staan, is er mogelijkheid, dat er eene Colonisatie van kleinen

omvang kan begonnen worden. Daardoor kunnen echter slechts een gering aantal behoeftigen geholpen worden. (1) De ondergeteekende gevoelt zich gedrongen, om ter algemeene beantwoording der veelvuldige brieven, de volgende opmerkingen te maken.

1°. Daar zich reeds een zeker aantal Christenen bereid verklaard heeft, om aan de Colonisatie deel te nemen, die zooveel vermogen bezitten, dat zij grootere en kleinere grondbezitters kunnen worden, zoo kan men er op rekenen, dat, zoo er geene bijzondere verhinderingen komen, de Colonisatie doorgaat.

2°. Ten gevolge hiervan zal aan die allen de raad worden gegeven, om met zooveel behoeftige huisgezinnen, als zij ter bearbeiding van hunne landerijen zullen behoeven, contracten aan te gaan. Bij die contracten zal worden bepaald, dat de behoeftigen zich verbinden om voor eenigen tijd, b.v. vier jaren, voor dengenen, die hen voor zijne rekening neemt, te zullen werken, onder voorwaarde van redelijk loon naar de maatstaf van andere plaatsen in Noord-Amerika. Er zal echter tevens worden bepaald, dat zij gedurende den tijd van het contract alleen zullen ontvangen hetgeen tot hun onderhoud noodig is, terwijl het overige blijft staan, tot den afloop van den tijd bij contract bepaald. Na dien tijd zal het alzoo verschuldigde loon, na aftrek der kosten van de overtogt, aan de belanghebbenden worden uitbetaald. Er zal tevens worden zorg gedragen, dat de zoodanigen alsdan behoorlijke landerijen in eigendom kunnen verkrijgen. Zij, die voor den tijd, bij contract bepaald, hun werk verlaten, verliezen hunne aanspraak op het loon.

3°. Daar de toevloed van behoeftigen zoo groot is, zal er in de eerste plaats alleen gedacht worden aan de overbrenging van hen, die als opregte Christenen bekend zijn, dewijl naar Gods Woord bij het weldoen de huisgenooten des geloofs het eerst in aanmerking mogen komen.

4°. Daar de beginselen der Colonisatie Christelijk zijn in den volstrektsten zin des Woords, zoo dient tot narigt van een iegelijk, die zou willen deelnemen, dat, wat betreft de kerkelijke gemeenschap en inrigting in de Colonie, het Woord van God de eenige regel, grondslag en toetsteen zal zijn, zonder binding aan vroegere of latere vormen, die God geboden heeft.

5°. Er bestaat alle waarschijnlijkheid, dat bij de eerste vestiging genoegzame verzorging zijn zal van Godsdienst en Onderwijs, terwijl er tevens genoegzaam vooruitzigt is, dat een bekwaam genees- heel- en vroedkundige zal medegaan en bovendien vrouwelijke hulp niet zal ontbreken.

6. De gesteldheid der gronden, die gekozen zullen worden, zal van dien aard zijn, dat alle in ons gewone arbeid zal kunnen uitgeoefend worden, als het bouwen van verschillend koorn, van vlas en hennip. De beide laatste gewassen kunnen inzonderheid door deskundige bouwers met groot voordeel bewerkt worden. Verder is er gelegenheid voor allerlei veeteelt. Hieraan zal zich bij eenige ontwikkeling kunnen aansluiten de verwerking der grondstoffen, hetgeen weder bevorderlijk is voor sommige handwerken. Er zal bovendien gezorgd worden voor eene gunstige ligging aan eene bevaarbare rivier, ten einde gelegenheid te geven voor de ontwikkeling van den handel.

7°. Christenen, die nu nog niet in de mogelijkheid zijn om te vertrekken, doch vermogen hebben tot aankoop van landerijen en ter bewerking van den aangekochten grond, zullen door hulp van dadelijk vertrekkende Colonisten terstond in de Colonisatie kunnen deelnemen, met vooruitzigt om zich later op het voor hen aangekochte goed te komen vestigen.

8°. Christenen, die zelf niet kunnen of willen gaan, kunnen echter bijdragen, ter bevordering der Colonisatie, en alzoo medewerken, dat aan behoeftige Christenen arbeid en onderhoud verschaft wordt. Elke gift zal met dankbaarheid worden aangenomen en ten behoeve van arme Colonisten worden gebruikt, terwijl later verslag gedaan zal worden van dit gebruik. Het is echter te wenschen, dat vermogende Christenen zullen besluiten om eenig kapitaal op rente voor te schieten, onder verband van de aan te koopen gronden, en hetgeen daarop gebouwd zal worden. Deze waarborg is zeker; want, eenmaal de landen bebouwd wordende, stijgt de waarde jaarlijks, terwijl de opbrengsten van dien aard zijn, dat niemand eenige vrees voor de rente behoeft te koesteren, wanneer er slechts vertrouwen gesteld wordt in de personen, die aan het hoofd der Colonisatie zullen staan.

9°. Ten behoeve van degenen, die zouden willen vertrekken, dient tot narigt, dat het voor alle soort van werklieden voordeelig is om genoegzame gereedschappen mede te nemen, terwijl bovendien is aan te raden om zich hier te lande van eene behoorlijke uitrusting kleederen te voorzien. Men dient, bij de berekening der kosten te stellen, dat men doorgaans *honderd guldens* per persoon noodig heeft voor den overtogt, tot aan de plaats der bestemming.

10°. Wat den aankoop der gronden betreft, dit geschiedt in Noord-Amerika in sectiën van 640 akkers, die echter weder verdeeld worden in halven, kwarten en achtsten. Een achtste sectie voorziet ruim in de behoeften van een groot huisgezin, terwijl men alsdan nog met eenige vlijt onbekrompen kan bijdragen tot onderhoud van Godsdienst en Onderwijs, en ter bevordering van binnen- en buitenlandsche zendingen, ter verspreiding van het Evangelie.

Wanneer men de geschiedenis der ontwikkeling van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika nagaat, dan is het bijna ongeloofelijk, hoe spoedig men met eenige krachtinspanning tot eene tamelijke welvaart komen kan. Zelfs personen, die geschreven hebben om Noord-Amerika te bespotten en te vernederen, zooals DICKENS, geven zulke getuigenissen van hetgeen zij gezien en gehoord hebben, dat een onpartijdig lezer moet zeggen: dat land moet goed zijn.

De ondergeteekende moet uit volle overtuiging de meervermogende Christenen opwekken, om ten behoeve van zoovele verarmde en verarmende broeders en zusters met hun vermogen bij te staan, en zich daartoe voor de maand Augustus aan te melden, ten einde alsdan tot eene vergadering te kunnen opgeroepen worden, waarop de eerste grondslagen der Colonie zullen vastgesteld worden.

UTRECHT, Junij 1846. H. P. SCHOLTE, V. D. M.

(1) Wij moeten hierbij de opmerking maken, dat het grootste aantal der geheel behoeftigen, niet tot de Afgescheidenen behoort. Indien er onder de Afgescheidenen genoegzaam vermogen kan bijeengebragt worden, zullen zij arme geloovigen niet aan hun lot overlaten, doch in de eerste plaats zullen de leden der gemeente in aanmerking moeten komen.

Merkwaardig natuurverschijnsel van La Chatre.

Parijs bevatte onlangs binnen hare muren een der zeldzaamste verschijnselen, welke men ooit gezien heeft, en hetwelk reeds de aandacht geboeid heeft van vele geleerden, en bepaaldelijk ook van de academie der wetenschappen, van de academie der geneeskunde, van het instituut en van het geneeskundig genootschap van het vierde arrondissement. Het zijn namelijk twee kleine meisjes, eene volkomene gezondheid genietende, en aan elkander gehecht op eene groote uitgestrektheid van hare ligchamen. Geboren den 6. Augustus des vorigen jaars, in een klein dorp van het arrondissement van La Châtre, werden zij gedoopt onder de namen van PHILOMÈNE en HÉLÈNE.

Wanneer nu deze soorten van natuurlijke zeldzaamheden het onderwerp zijn van groote bewondering, wanneer hun levenslicht reeds is uitgebluscht; met hoe veel te meer regt moeten zij ons dan niet de grootste belangstelling inboezemen, wanneer zulke wezens niet eene doode, gevoellooze stof uitmaken, maar in het volkomen genot des levens zijn!

De rijke grondbezitter.

De rijkste goudmijn der wereld ligt in de stad Casalo, in Mexico. De eigenaar, de heer YRIARTE, weigert, zoo als men zegt, dezelve te doen ontginnen, omdat hij geen middel weet, de ontzaggelijke inkomsten, welke de mijn opleveren zou, te besteden. Hij is trouwens nu reeds onberekenbaar rijk, en meent, dat zijn kapitaal zekerder is onder den grond!

Een man van 115 jaren.

Wij ontleenen aan de *Esperanza* de volgende levensbeschrijving van een individu, dat te Valencia woont:

ALPHONSE GOMEZ werd geboren te Villalon-del-Campo, in Kastilië, den 23. januarij 1731; bij gevolg heeft hij nu den ouderdom van 115 jaren bereikt. Toen hij 10 jaren oud was, bragt men hem naar Villadolid, waar hij kadet werd in het militaire collegie te dier stede; dáár bragt hij eenige jaren door, tot zijn vader hem van daar terug deed komen. — Na deszelfs dood ging hij in de krijgsdienst bij het regement van Leon, vervolgens ging hij over bij dat van de prinses, enz. Hij nam deel aan de oorlogen van Italië, van Frankrijk, van Portugal en tegen Engeland; hij diende onder het bevel van den markgraaf DE LA ROMANA, en vervolgens onder de bevelen van den generaal REDIN, gedurende den vrijheids-oorlog. Hij ontving verscheidene wonden, zoowel in dezen veldslag als in de voorgaande; zijne beenen waren als van wonden doorboord; zijn hoofd draagt de likteekens van verscheidene sabelhouwen en bajonetsteken; als serjant, in den ouderdom van 77 jaren, trof hem in den oorlog tegen NAPOLEON, een kogel en maakte hem aan het ééne oor doof.

Nu begaf hij zich naar de invaliden van San-Felipe, dragende vier wapenschilden, vijf kruisen en verscheidene andere decoratiën. Vóór de revolutie ontving hij maandelijks 120 realen, en daarenboven 112 realen van retraite, welke hij nu en dan ontving. Gedurende de cholera in 1834 werd hij blind. Hij is nu geheel doof, en dit belet hem te antwoorden op de vragen, die men aan hem rigt. Hij is van middelmatige gestalte, en schijnt ten hoogste 70 jaren oud te zijn. Hij was nimmer ziek, leed slechts aan tandpijn, welke echter nu geheel verdwenen is, heeft eene zeldzame levendigheid en zijne geheele zorg bestaat daarin, om zich het levensonderhoud te verschaffen voor de weinige dagen, die hem nog te leven overschieten.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. Julij. Sedert den 14. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Harriet, J. Biens, Ponce, Mont Real W. Permie, Havannah beide suiker; le Perceverant, F. A. de Vries, Liverpool, zout, Ocean, W. de Ruijter, Havannah, suiker; Mary, W. Easter, New-Castle, steenkolen; Valentin, J. M. Moll, Riga, hout.

Voor Brussel bestemd:

Adeline, F. H. Hollander, Terra Nova, wijn en zwavel.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze naar zee gezeild

Catharina Hendrika, R. Kroon, stukgoed, Koppenhagen; Vrouw Hendrika, H. H. Kwint, Machinerie, Koningsbergen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

16 Julij 1846.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Z. Tarwe (1844)	f 10.00	W. Paardenboonen	f
N. dito dito	- 9.75	W. Gr. Erwten	-
N. Walch. Tarwe (1844)	- 10.50	W. Witte dito	-
Nieuwe dito	- 10.25	Z. Paardenboonen	-
J. Rogge (1844)	- 8.00	Z. Gr. Erwten	-
O. dito	- 8.00	W. Koolzaad	-
Winter garst	- 4.00	Zomer dito	-
Zomergarst	- 3.40	Raapolie	f 31.50
Haver	-	Patentolie	- 33.50
Boekweit	-	Lijnolie	- 31.00
W. Witteboonen	-	Lijnkoeken f 10.00 de 1	
Dito Bruineboonen		Raapkoeken	-

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds „ 9 „

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de ...kens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.